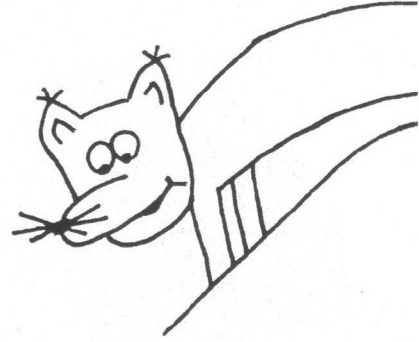

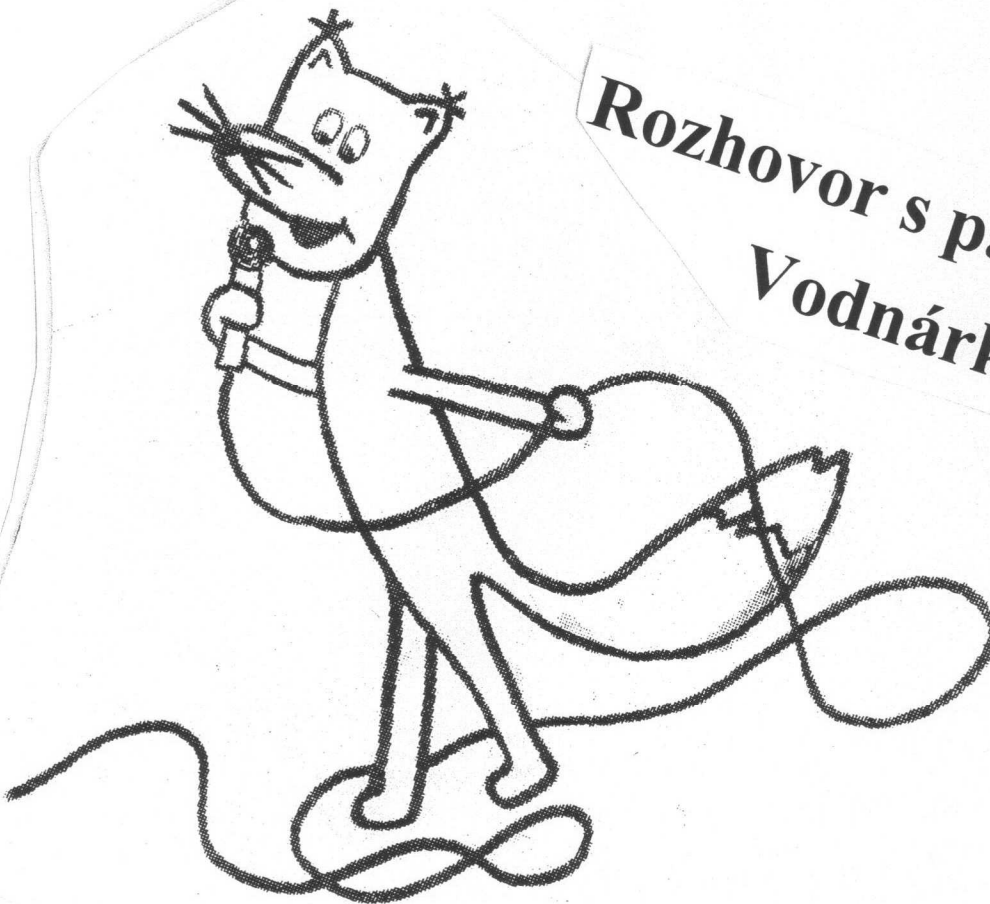
ZŠ Školní Vrchlabí

LÍŠKOVINY

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Poslední číslo letošního školního roku!

Rozhovor s paní učitelkou
Vodnárkovou

5,- Kč

Červen/2011

Obsah:

3. – 4. str. Pod lupou – rozhovor s paní učitelkou Vodnárkovou
5. – 6. str. Sport s Liškou – Pohár rozhlasu
7. – 10. str. Co se u nás děje? – Vernisáž prací žáků, Den Země
11. – 14. str. Díla našich liščátek – pohádka O dobrou a zlu
15. str. Smějeme se s Liškou - jazykolamy

Úvodní slovo

Předkládáme poslední číslo našeho časopisu. Vzhledem k velké pracovní vytíženosti nebylo vydáno květnové číslo, ale reportáže z něj jsou zařazeny zde.

Letošní školní rok byl pro časopis zkušební, ale doufáme, že se jeho tradice zachová a od září 2011 bude čile fungovat dál.

Děkujeme za vaši přízeň a přejeme prázdniny plné radosti, zábavy a sluníčka.

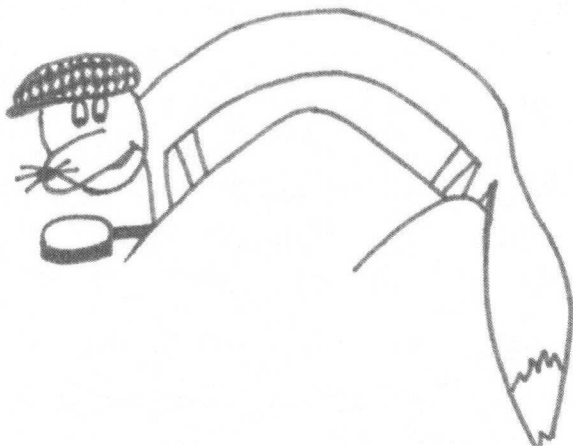
Redakce:

Šéfredaktor: Jakub Fišera

Zástupce šéfredaktora: Karolina Pavlíčková

Grafická úprava: Kateřina Schubertová

Redaktoři: Petra Zajícová, Jan Ležák a Karel Srnský

Pod lupou

Rozhovor s paní učitelkou Vodnárkovou vedl Karel Srnský.

Dobrý den,

paní učitelko, na začátek otázka jak jste se dnes vyspala?

Tak já si myslím, že dobře. Ráno vysvitlo sluníčko a to mám hned dobrou náladu.

Jaké jsou vaše koníčky?

Spousta ručních prací jako například pletení z pedigu, drátkování, šití, pletení, malování na textil, batikování a zahrádka. Myslím, že toho je hodně.

Nedávno se v Domě Kryštofa z Gendorfu konala výstava prací žáků naší školy. Je všem jistě známo, že jste se aktivně podílela na přípravě.

Co byste nám k tomu řekla?

Chtěla jsem obnovit takovou tradici, protože již dříve naše škola pořádala podobné výstavy. Kdysi jsem tam byla pomáhat. Říkala jsem si, že by bylo dobré tuto tradici obnovit. Žáci naší školy mají jednou do týdne výtvarnou výchovu a nebyla by to nějaká extra práce navíc.

A mohl bych se zeptat, proč se výstava nazývá „Na cestě do neznámých krajin“?

Do tohoto tématu můžete namalovat prakticky vše, co vás napadne.

Jak jste se dostala na naši školu?

To byla taková náhoda, že přes manžela naší kolegyně, který se znal se známou od manželových rodičů... Takže asi přes tři lidi jsme se s manželem dozvěděli, že tady ve Vrchlabí shánějí učitele, tak jsme přišli na pohovor k panu řediteli, který nás přijal oba dva. Dostali jsme služební byt a to pro nás byl perfektní začátek. Protože jsme šli oba do stejné školy a dostali bydlení, tak i skvělá pracovní příležitost.

Chtěla jste být učitelkou již od mala, nebo Vás tato myšlenka napadla až později?

Asi už od základní školy.

Na jaký zážitek ve škole vzpomínáte nejvíc, ať už jako žák nebo učitel?

Nevím, je toho hodně.

Nejstarší zážitek mám z první třídy, kdy jsem neuměla vůbec pískat a pořád jsem to zkoušela. Měla jsem pusku našpulenou a potom někdo zapískal a paní učitelka okřikla mne, protože chudák nevěděla, že mi to pořád nejde. Takže to je asi ten nejstarší zážitek z nejmenší třídy.

Když se na Slovensku konalo Mistrovství světa v ledním hokeji, fandila jste českému týmu?

Fandila, ale jen tak ... (zasměje se)

Nesedím před televizí a nesleduji všechny zápasy, ale samozřejmě jsem jim fandila.

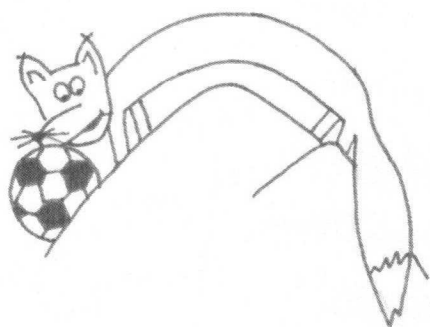
Jaký je Váš vztah ke sportu všeobecně?

Mám ráda kolo, turistiku a plavání v bazénu. Ale typ, který by seděl u televize a fandil různým zápasům, to tedy nejsem, radši trávím čas na zahrádce. Samozřejmě s manželem jsme nějakou Spartu objezdili, takže jsem pár zápasů viděla, ale že bych u toho musela vysedávat, to ne.

To je všechno, děkuji Vám za Váš čas.

Karel Srnský

Sport s Liškou

POHÁR

ROZHLASU

Vrchlabí- Dne 10.5.2011 se na stadionu manželů Zátopkových uskutečnil závod o Pohár Rozhlasu, kterého se uskutečnila i naše škola a ta nedopadla vůbec špatně naši atleti přivezli se 4 kategorií 4 medailová umístění, což je výsledek nad očekávání výborný nejvíce nás zřejmě potěšilo zlato starších žáků.

MLADŠÍ ŽÁKYNĚ

1. ZŠ Náměstí Míru	5039 b.	Postup do okresního kola
2. ZŠ Školní Vrchlabí	4309 b.	Postup do okresního kola
3. Gymnázium Vrchlabí	4020 b.	
4. ZŠ Rudník	3179 b.	

MLADŠÍ ŽÁCI

1. ZŠ Náměstí Míru	4552 b.	Postup do okresního kola
2. ZŠ Školní Vrchlabí	3517 b.	Postup do okresního kola
3. Gymnázium Vrchlabí	2808 b.	
4. ZŠ Rudník	3039 b.	

STARŠÍ ŽÁKYNĚ

1.	ZŠ Náměstí Míru	5729 b.	Postup do okresního kola
2.	ZŠ Školní Vrchlabí	5421 b.	Postup do okresního kola
3.	Gymnázium Vrchlabí	4168 b.	
4.	ZŠ Rudník	3556 b.	

STARŠÍ ŽÁCI

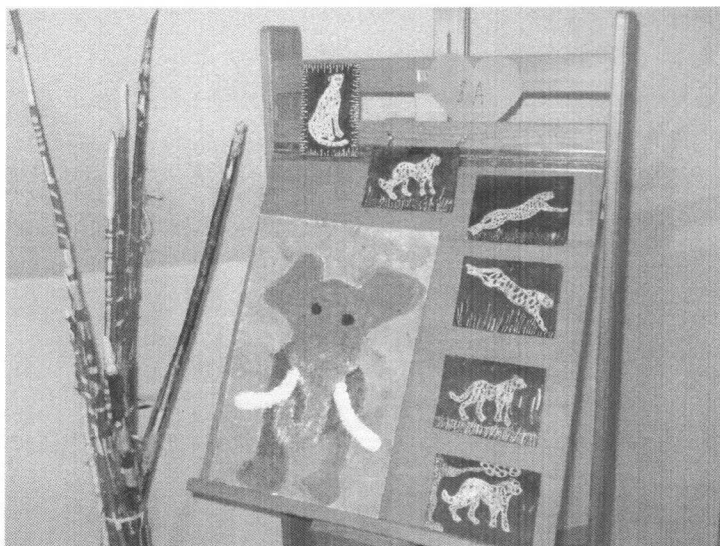
1.	ZŠ Školní Vrchlabí	5888 b.	Postup do okresního kola
2.	ZŠ Náměstí Míru	5684 b.	Postup do okresního kola
3.	Gymnázium Vrchlabí	4664 b.	
4.	ZŠ Rudník	4459 b.	

Karel Srnský

VERNISÁŽ PRACÍ ŽÁKŮ ZŠ ŠKOLNÍ

*V domě Kryštofa z Gendorfu
(knihkupectví)*

V den otevření 4.5. se konala vernisáž prací našich žáků v domě Kryštofa z Gendorfu. Úvodní slovo si vzal na starost pan ředitel Jan Palátka. Poté nám něco ze svého repertoáru zazpíval dětský sbor pod vedením pí. učitelky Formanové. Pár slov také věnoval pan místostarosta Vávra. Pan učitel Vodnárek ukončil společně s paní Urbánkovou, zástupce ze střediska ekologie SEVER, projekt Jsme FÉR ! Po recitaci dětí manželů Vodnárkových došlo k slavnostnímu přestřižení pásky a místní výtvarník pan Mejvald dodal několik slov.

ZAJÍMAVÁ ČÍSLA VÝSTAVY

Otevření se zúčastnilo okolo 50 lidí.

Na výstavě bylo ke zhlédnutí téměř 300 výtvarných prací.

VÝZNAMNÉ OSOBY

pan Mejvald- výtvarník

pan Vávra- místostarosta

paní Urbánková- zástupce
z ekologického střediska
SEVER

pan Palátka- ředitel ŽŠ Školní

paní Mikšíková- zástupce ze
školského odboru

manželé V + V (pan učitel Vodnárek, paní učitelka Vodnárková)

O zhodnocení výstavy jsme požádali pana místostarostu Vávru:

„S výstavou jsem velmi spokojen. Líbilo se mi to jak po stránce zpívání, tak po stránce výtvarné. Jsem rád, že škola na Liščím kopci je takto aktivní.“

Na konci dubna celá škola slavila Den Země. Některé třídy se vypravily do hor, jiné měly vlastní program. Všichni jsme trávili čas v přírodě, což bychom mohli dělat častěji. Přinášíme postřehy několika žáků.

Den Země

V úterý 19.4. 2011 nás čekala výprava do Špindlerova Mlýna na akci úklid Krkonoš. Okolo sedmé ráno jsem vstal, připravil si batoh, oblečení, nasnídal se a vypravil se do školy. V 8 h jsme už všichni čekali před školou na autobus, který nás měl odvést do Špindlerova Mlýna. Než autobus přijel, tak nám ve škole dali učitelé svačinu a pití. Pan učitel Vodnárek potom rozdělil naši třídu 7. B do dvou skupin a byli jsme připraveni k odjezdu. Autobus už přijel, my jsme nastoupili a vyjeli do Špindlerova Mlýna.

Když jsme dorazili na místo, tak každá naše skupina dostala přiděleného pracovníka KRNAPu, který nás měl doprovázet na místo určené k úklidu od odpadků a jiných znečištění po zimní sezoně. Všichni jsme dostali pracovní rukavice a pytle na nepořádek, poté jsme vyrazili směrem do Údolí svatého Petra, pokračovali kolem Svatopetrského potoka dál do hor. Cestou okolo sjezdovek jsme již nacházeli a sbírali různé odpadky např. plastové láhve i skleněné, igelitové sáčky, různé papíry, našli jsme i staré železo, pneumatiky, kousky oblečení, třeba rukavice, čepice, tepláky atd. Odpadové pytle se plnily nepořádkem docela rychle, to jsme ani nečekali.

Když jsme došli na konec trasy, všechny skupiny už byly na místě a kluci hráli fotbal. Učitelé nás spočítali, zda jsme všichni, pak jsme mohli nastoupit do autobusu a jet zpět do Vrchlabí. U školy autobus zaparkoval, všichni vystoupili a těšili se na oběd. Po obědě jsme mohli jít domů. Cestou domů jsme ještě rozebírali, jak akce probíhala, a měli jsme dobrý pocit, že jsme udělali dobrou věc.

Lidé jsou hloupí, nezodpovědní a hlavně bezohlední k přírodě a sami k sobě navzájem. Znečištěním samozřejmě dochází k ničení našeho životního prostředí. Myslím si, že by se měl každý nad sebou zamyslet a rozmyslet si odhození jakéhokoliv odpadku a nepořádku do svého okolí, protože příroda je součástí našeho života a my jsme součástí přírody, na to bychom neměli zapomínat!

- 8 -

Jedním výletem a úklidem malé části přírody to ovlivnit určitě nemůžu, k tomu by bylo potřeba zamyšlení a činy všech lidí. Mám z toho ale dobrý pocit, že jsem se celé akce mohl zúčastnit a přírodě aspoň trochu pomoci.

Změnit a chránit naše životní prostředí je samozřejmě podle mého názoru možné, ale museli by se na tom začít podílet všichni lidé pravidelně a cílevědomě. Pokud by se každý zamyslel jen sám nad sebou, jak ničí přírodu kolem sebe např. odvoz odpadků na nepovolené skládky, odhazování odpadků po horách, vesnicích, městech adt. určitě by to trochu pomohlo.

Tomáš Kašpar 7. B

O postřehy z cestování 6. B se podělila Anna Kovářová. Můžete se podívat i na zadání úkolu.

19.4. měla sraz 6. B u kostela sv. Vavřince. Na místě utvořila skupiny 3 nebo 4 dětí. Cestou plnily úkoly z pracovního sešitu. Úkolů bylo 8. Šli jsme podle mapy. Po 5 minutách jsme vyšli směrem ke klášteru. Zde jsme plnili 1. úkol. Potom jsme šli prudce do kopce, přes most nad silnicí vedoucí k Imlaufu. Znovu do kopce a konečně malá přestávka s 2. úkolem. Došli nás devátáci a viděli jsme i třetáky. Ke kapličky sv. Anny jsme postupně došli i s devítkou. U kapličky nás čekal 3. úkol a malá přestávka.

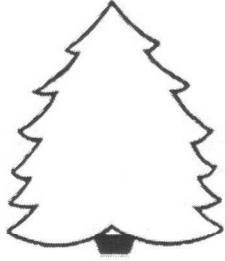
Poté jsme šli na Kněžice. Pohladili jsme si koně a udělali 4. úkol. U Smejkalů jsme splnili 5. úkol, který byl o tom, abychom našli a popsali květiny. Cesta vedla kolem chaloupek a potoka. 6. úkol jsme vypracovávali na rozcestí. Vzápětí jsme šli lesem k Osadě Bílý potok, kde jsme se zastavili u babičky jedné spolužačky. 7. úkol jsme vynechali. Na louce nám paní učitelka vyhodnotila pracovní listy. Když jsme dorazili do školy, dali jsme si výborný oběd.

Anna Kovářová 6. B

Ana, Lada, Kaťa

Milí cestovatelé, právě jste na začátku dnešního průzkumného putování. Čeká Vás daleká cesta plná zážitků a úkolů. Dostáváte mapu, na které je přibližně trasa vyznačena. Tak šťastnou cestu a dobrý návrat.

Úkol č.1: Změřte délku trasy, která Vás čeká. Zjistěte, v které nadmořské výšce právě jste.

5,5 km (5500 m)
470 m. n. m. -

2

Úkol č.2: Cesta jde prudce do kopce, na chvíli si odpočineme a zatím splníme další úkol. Podívej se do mapy a napiš co znamenají na mapě tyto značky:

- a) kemp
- b) elektrické vedení
- c) tok

3

Úkol č.3: Došli jsme ke kapličce, zjisti komu je zasvěcena, kdy byla postavena a kdy znovu opravena.

SV. ANNE A 14 pomocníků
přelom 18. století
97-99

Dále mě zajímá co zobrazuje obraz uvnitř a čím je dřevěná socha.

svatá rodina
František

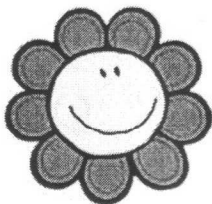
6

Úkol č.4: Procházíme těsně vedle Kněžického vrchu, zjisti jeho nadmořskou výšku a urči jaké převýšení jsme zvládli. Když jsme šťastně došli na vrchol, je čas se pořádně nasvačit.

709 m. n. m. 239 m. n. m.

2

Úkol č.5: Dostáváme se do opravdu neprobádaného území a vyznačená cesta je jen přibližná, dávej pozor na okolí a zjisti, které rostliny právě kvetou, napiš jich co nejvíce. Popřípadě nalepte květy na Vaši paletku, můžete je sbírat i nadále.

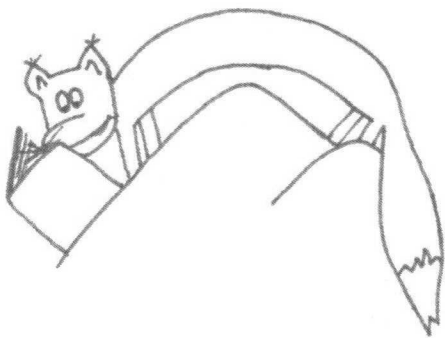

7

Díla našich liščátek

Jan Hroch se s námi podělil o jednu ze svých fantasy pohádek.

O dobru a zlu

Jednou, v jednom krásném zámku, žili král a královna. Samozřejmě, že to byli manželé. Jinak by přece nekralovali na jednom zámku!

Král byl ze strany zla, královna byla ze strany dobra.

Chtěli nějaké dítě. Král chtěl zlé, královna dobré. Přání se splnilo oběma v brzké době. Narodila se jim dvě děvčátka: jedno zlé, jedno dobré. Och, málem jsem zapomněl na jména. Zlá, se jmenovala Admaril, dobrá Argorina.

Všichni se měli moc rádi, ale jednoho dne, když bylo Admaril 21 let a Argorině 20 let, losovalo se, která bude vládnout. Vyhrála Argorina. Kvůli tomuhle se na ni Admaril naštvála, a byla válka. Ale nebudeme přeskakovat, to byste přišli o dost velkou část příběhu. To já opravdu nechci.

Tak tedy. Otec a Admaril odešli na kraj království. Kus království tam obsadili, Argorina se na ně naštvála a řekla jim: „Nechte mi mé království a zaberte si jiné! Zaberte si třeba to malé, co sousedí s tím mým! Hrad tam je, jsou v něm pro vás i příšery a jsou tam obří rostliny místo postelí. To království vám klidně nechám. Ale teď zmizte, už vás nechci nikdy vidět! Zmizte!“ Po těch slovech zmizeli a Argorina je neviděla 20 let.

Jak si Admaril žila? Teď se to dozvíte... Jednou si Admaril řekla: „Musím Argorinu zničit! K čertu s tím losováním! Já jsem starší, já mám vládnout! Vid', otče!“

„Ano, dceruško!“

„Opravdu?“

„Ale já nevím...“

„Co? Vždyť jsi před chvílí říkal, že ano!“

„Hm, ale já nevím...“

„Co nevíš, otče?“

„No, že nevím, kdy to bylo naposledy, kdy se rozhodovalo podle věku!“

„Aha! Ale když, jsme byli jen dvě, tak mohl někdo z losujících udělat s losovacími lístky podvod!“

A teď pravda: jednou Argorina, jednou Admaril, losovací lístky oba přeložené. Byla to jen náhoda... Teď zpět k té příšerné válce. Řeknu vám, jaké byly armády: vojsko Admaril - vlkodlaci 100x, upíři 65x, vlci 42x, černí gryfové 18x, černí pegasové 25x, černí jednorožci 50x, pekelní psi 125x, černí kyklopy 55x, černí obři 20x, anakondy 37x, výři 200x, sýčci 157x a proti nim vojsko Argoriny – bílí netopýrci 70x, bílí gryfové 20x, bílí pegasové 27x, bílí jednorožci 55x, bílí nebeští psi 150x, bílí kyklopci 60x, bílí obři 20x, bílé kobry 40x, bílé sovice sněžné 170x, bílí tučňáci 180x. No, nenapsal jsem všechny, nechce se mi na to plýtvat mraky papírů. Budu s nimi šetřit...

- 11 -

Argorina!? Ta si žila překrásně! Na zámku bylo všechno luxusní, ale to nebylo napořád. Lidé se báli války a utíkali.

Jednou dostala Argorina dopis od někoho, kdo se nechtěl podepsat. Zněl takto: **MÁ ARGORINO, ZVU VÁS DO VĚŽE NA KRAJI LESA, V 7 HODIN VEČER. PROSÍM, PŘIJĎTE. VÁŠ ANONYM.** Poslal ho po malé sovice sněžné. Nyní se k tomu anonymovi přesuneme... Ten anonym byl nejstrašlivější, ale i nejšikovnější čaroděj – Lormeral... Argorina šla lesem, protože věž byla na kraji lesa, ale na odlehlé straně. Jak šla, slyšela, jako by stromy šeptali jedno jediné slovo: „Lormeral, Lormeral, Lormeral...“

A vtom ji uviděla. Majestátně se tyčila před ní. Věž tajemného anonyma...

Hned jak anonyma spatřila, věděla, že je to čaroděj Lormeral. Ani se na ni nepodíval a spustil: „Tak jsi přišla, Argorino.“

„Ty mně znáš?“

„Ano, moc dobře.“

Pořád se na ni nepodíval.

„Pojď se mnou do věže.“

Když Argorina nešla, řekl jí Lormeral: „Je mi to líto, ale budu tě muset začarovat. Inpeaio maximus!“

„Ovládací kouzlo působí na každého.“

Na Argorinu však nepůsobilo, měla u sebe topas (Topas, když se ho dotknete, vyjasňuje mysl, jako když slunce rozhání mraky. Působí např. proti kouzlům, nebo také proti vašim vlastním myšlenkám). Neřekla mu to, a když jí řekl, aby šla do věže, tak šla. Ve věži vyšli 279 schodů (Argorina je totiž počítala, protože co by jinak dělala) a uviděli toto: Odvar vypouštějící bublinky, pracovní stůl s šuplíky, krabici s papíry, na nichž jsou zaznamenána kouzla, kouzlo z papíru (mrak, prořátý bleskem, který se snaží zapálit krabici s papíry s kouzly, a z ohně vycházející kouř, měnící se v džina), goblinolabuť (goblabuť - zkřížení goblina a labuťe). Argorina se ptala: „Co po mne chceš Lormerale?“, a Lormeral odpověděl: „Chci tě za ženu!“ Čaroděj, myslíc si, že bude bezpečné, když bude vyprávět se zavřenýma očima a snít, na to doplatil. Argorina hned, jak viděla, že čaroděj zavřel oči, začala hledat knihu kouzel. Když ji našla, byly v ní jen dvě strany a to tyto: 437 se zmenšovacím kouzlem (zaklínadlo „minimililip“) a strana 438 s kouzlem zvětšovacím (zaklínadlo „maximax“). Ukázala na Lormerala prstem, ten zrovna otevřel oči, zjistil, že Argorinu neovládá a chtěl něco udělat. Nestihl to. Celou věží se ozvalo zaklínadlo „!minimililip!“ a poté jen „prásk! bum! buch!“, jak začalo kouzlo na Lormerala působit. Poté z něj byl jen třiceticentimetrový panáček. Začal škemrat, aby ho zvětšila, ale ona místo toho do něj začala strkat jilcem meče, až utekl. Vzala do rukou knihu kouzel a najednou jí připadala těžká. Na hlavu se jí snesl papírek s tímto textem: **„VLASTNÍ-LI TUTO KNIHU SÍLA DOBRÁ, ZLÁ MOC BUDE ZTRACENA, KNIHA KOUZEL BUDE CELÁ“** podepsána **NEBESA.**

Podívala se na knihu a ona byla plná! Všechny 600 stran bylo pohromadě! Jak se Argorina divila!

Byly tam recepty na různé lektvary a byla tam různá kouzla. Ve válce se jí to bude hodit...

Když už o té válce mluvíme, tak se k ní přesuňme! Počty byly na obou stranách vyrovnané. Když počet na obou stranách klesl těsně nad polovinu, přidaly se do boje i královny Admaril a Argorina.

„Bum, prásk!“ Před Admaril se náhle, jen tak ze vzduchu, objevil obrovský hrozivý...a byl zahalen do černého pláště. „Král Hrůzy!“ vykřikli všichni! Hned skočil po Admaril a začal ji škrtit. Argorina to zahlédla a řekla si: „Když ji zachráním, tak se k nám přidá a když ne, tak aspoň bude moje...mám, či nemám?“ To už si říkala za běhu. Když k nim doběhla, zjistila, že Král je stvořen z kouře. Měl zhmotněný krk, aby mu na něm držel plášť a zhmotněnou ruku, se kterou Admaril škrtil. Argorina rozprášila Krále na jemný prach, ale tím ho nezničila. Přemýšlela, jak ho navždy zničit, ale už nedomyslíla. Z přemýšlení ji však vyrušilo hlasité „bum, prásk, rach, bác, bic!“

Na zem dopadl Králův krk a plášť. Ruka visela Admaril z krku. Argorina tam přišla, ruku odhodila a zeptala se: „Co po tobě chtěl?“ „Chtě mě za žen...“ začala sípat Admaril. „Nemluv.“ „Ano.“ „Říkám ti, abys nemluvila...“ Do Admaril náhle uhodil blesk a hned jí bylo dobře.

Před nimi se objevila postava. Byla to víla Armedala. „Musíte zničit Krále Hrůzy.“ To bylo vše, co jim řekla, než zmizela...

... Král Hrůzy měl 230 synů. Měl již 105 manželek, ale teď neměl žádnou. Skoro vždy jezdil na černém koni. Přezdívalo se mu Černý Rytíř. Všude to ale říkali anglicky...

...Black Knight... Někdy také létal na draku. Vy byste asi řekli, že vypadá hrůzostrašně, ale hrůzostrašný není. Ale už jdeme do války ochočovat a ničit draky.

Asi 5 hodin se ozývalo jen samé: „bum, prásk, břink! Početní převaha byla na straně A + A (Admaril + Argorina). Královi zbylo již jen 164 synů. To je: $230 - 164 = 66$. 66 jich už zemřelo. Ale nebudeme sem plést MAtematiku. Válka a MAtematika mi nějak nechtějí jít dohromady... Argorina si najednou vzpomněla, jak se dá Král Hrůzy-navždy-zničit. Musela by se změnit třeba na vodní páru. Jenže to neuměla. Podívala se do knihy kouzel a chvíli hledala a z toho hledání ji vyrušilo hlasité zasyčení. To se Admaril proměnila v zelený, štiplavý kouř. Argorina si řekla: „Když se umí-bez zaklínadla-v něco proměnit, musí být nesmrtelná. Král Hrůzy ji tedy nemohl zabít. Takže mě jen využívá, aby mi oslabil armádu!“ Našla si tedy v knize kouzel „Nesmrtelnost“ a vyslovila zaklínadlo: **„ESPERALA AL PALIRA ANIROGRA!“**

Na nebi se objevil malý mráček. Argorina si ho vůbec nevšimla. Najednou, asi 20 metrů od ní, uhodil do země blesk. Ze spálené trávy se začal zvedat oštěp, asi 2 metry dlouhý, a mrštil sebou po Argorině. Seknul ji do pravého ramene, až spadla. Oštěp jí tam pořád vězel a nešel vyndat. Aspoň se posadila a na „něco“ čekala. Na to „něco“ nemusela čekat dlouho. Přesně do oštěpu udeřil další blesk. Ten jí dal nesmrtelnost.

Oštěp zmizel. Tráva vypadala, jako by se nic nestalo. Ale Argorina byla jiná. Byla nesmrtelná. Poté se změnila ve vodní páru a snila a snila. O vybuchující sopce na pobřeží, o sobě, jak tam stojí a přihlíží a létají kolem ní krásní motýli. Ze snění se tentokrát vzpamatovala sama. Plula vzduchem ke Králi Hrůzy. Král si vůbec nepovšiml páry, která jen tak plula vzduchem. Zvláštní je, že je vždy hodně-dokonce až příliš-ostražité. V tomto světě to bylo tak, že když byl jeden neviditelný a druhý viditelný, tak ten neviditelný nebyl viděn a viděl. Když byli oba neviditelní, tak se viděli.

Král začal ztrácet tvar a rysy a za chvíli z něj byla skoro beztvará hmota, a to kouř. Ani se nestihl doproměnit a Argorina ho... zabila. Dále to probíhalo tak, že všichni od Krále utekli, nebo se přidali. Argorina stála uprostřed toho dění a za sebou slyšela tiché kroky. Otočila se a zahlédla Admaril, jak

k ní kráčí s pozvednutou dýkou. Admaril tam chvíli jen tak stála a vyprskla smíchy. „To sis opravdu myslela, že u tebe zůstanu? Ted' tě zničím a u nohou mi bude ležet celý svět!“ Argorina se rozhlédla po bojišti a viděla, že propukl obrovský boj. Válka. Admaril zasadila první úder. Neúspěšně. Asi hodinu se nikomu nic nedařilo. Jenže pak Argorina spadla. „To je můj konec.“ Řekla si. Admaril ji chtěla zabít. Argorina rychle vytáhla knihu kouzel. Našla si „Jak se dostat do Nebes“ a vyslovila zaklínadlo: **„ERMESE LORMESE DERMESSE!“** Vše se začalo ztrácet. Všimla si, že do Nebes jde i se svou armádou. Viděla ještě, jak jeden obr zasadil obrovskou ránu do země a spadl na pár vojáků ze své armády. Zahlédla ještě Admaril, jak bodla do země a dál už nic neviděla. Byli na místě zvaném Nebesa. Ještě se podívala do knihy a zahlédla poznámku k cestě do Nebes: ***POZOR, Z NEBES SE MŮŽETE VRÁTIT ZPĚT, AŽ ZA 5 LET!** Na to Argorina neřikala nic, jen kulila oči. Viděli pár osamocených budov a nic víc.

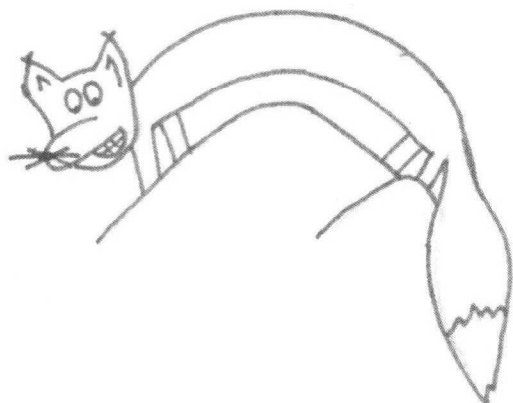
Asi za ½ hodiny zahlédli pár malých andílků. Jeden k nim přistoupil a začal si všechny prohlížet. Potom těm zbývajícím oznámil: „Někteří jsou lidé a všichni umí mluvit. Zeptáme se jich na něco?“ Zbývající řekli, že ano a ptali se. Když už toho měla Argorina právě dost, řekla: „Ted' se budeme ptát my.“ Přistoupila k tomu, o kterém si myslela, že jim velí a zeptala se ho. „Odvedeš nás za vůdcem andělů?“ „Máte štěstí. Já jsem jeho syn.“ „Rád vás k němu zavedu.“

Za chvíli uviděli dům. Před ním stál jeden anděl. Byla to žena. Všechny uvítala a přistoupila k Argorině. „Co tady chcete?“ „Chceme se skrýt před mou zlou sestrou a zároveň chceme poprosit vůdce andělů o pomoc.“ Z domu se ozval mužský hlas. „Slyšel jsem dobře? Někdo mě prosí o pomoc?“ V domě se najedli, popovídali si a pak Sornal (vůdce andělů) řekl: „Mí andělé nemají co dělat, rádi Vám pomohou.“ Argorina poděkovala a šla si-sama-na procházku. Nejdříve se ale šla upravit do zrcadla. Moc se neupravila a omdlela. Když se probudila, dozvěděla se, že byla v bezvědomí 2 týdny a že porodila dítě-holčičku. Pojmenovala ji Arfela. Potom jí Sornal řekl, že když se dítě narodí v Nebesích, bude mít po celý život křídla. Andělská. Takže Arfela je poloanděl. Přeskočíme těch 5 dlouhých let a přesuneme se k okamžiku, kdy měla Arfela narozeniny a všichni se měli vrátit na Zem. Argorina vytáhla knihu kouzel a zavolala si hejno obřích ptáků. Admaril pozorovala nebe. Tu vylétlo z mraků obrovské hejno. Po chvíli rozeznala, co a kdo v hejnu letí. Gryfové, obří ptáci, andělé. Na jednom gryfovi zahlédla Argorinu s malou dívenkou v náručí. A hartusila: „Kde vzala anděly? A ještě má potomka? Ale není jediná! Já ho mám také!“ Zavolala si upíra, chvíli s ním rozmlouvala a upír pak odletěl. Když se vracel, nebyl sám. Za ním jel rudý kočár tažený čtyřmi černými koňmi.

Seděla v něm dívenka, asi pětiletá.

Arfela prosila svou matku, aby jí dala meč, který dostala od andělů a nechala ji na gryfovi samotnou. Argorina svolila. Sama si přisedla na jednoho z obřích ptáků. Poté začala Arfela na gryfovi nalétávat na Admarilinu armádu. Vždycky chvíli letěla těsně nad zemí a oháněla se mečem. Admaril začala nadávat: „Na to, že je malá, tak je šikovná. Ale ta moje-Ariel-je také šikovná. Ale ne s mečem, s lukem jí to jde.“ Z kočáru vystoupila Ariel-na první pohled krásná a hodná, v hloubi srdce však krutá. Na rameni měla pověšený toulec s šípy, v ruce luk.

Smějeme se s Liškou

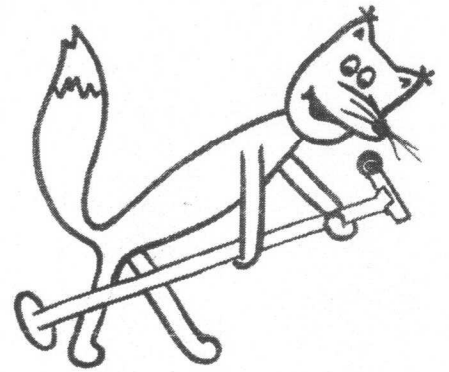

Vyzkoušejte své artikulační schopnosti a několikrát za sebou řekněte následující jazykolamy. Nebojte, jazyk vám to nezlomí.

1. Zalyžařivšísi lyžař potkal nezalyžařivšísi lyžařku.
2. Rozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonozora, či nerozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonozora.
3. Náš táta má neolemovanou čepici. Olemujeme-li mu ji nebo neolemujeme-li mu ji?
4. Zaželezilo-li se železo, či nezaželezilo-li se železo?
5. Nenaolejuje-li tě Julie, naolejuji Julii já.
6. Kmotře Petře, nepřepeři mi toho vepře, jak mi, kmotře Petře, toho vepře přepeříš, tak si toho přepeřeného vepře sám sníš.
7. Žili byli tři Japonci. Jaxi, Jaxidraxi, Jaxidraxidraxonson. Žili byli tři Japonky Cipi, Cipilipi, Cipilipiliponpon. Jaxi vzal si Cipi, Jaxidraxi vzal si Cipilipi, Jaxidraxidraxonson vzal si Cipilipilinponpon.
8. Vyrukavičkovali jste se, nebo jste se nevrukavičkovali?
9. Rozbuldozérovaný buldozér rozbuldozéroval rozbuldozérované bulodozériště.
10. Prd krt skrz drn, zprv zhlt hrst zrn.
11. Nejnezpravděpodobnostňovávateľnějšími.

Liška hledá Superstar!!!

To byl mazec na Střelnici!!!

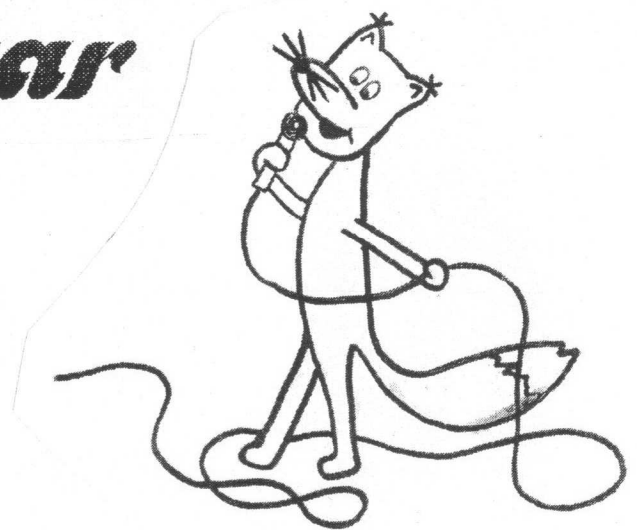

Báječné výkony všech soutěžících podtrhla úžasná atmosféra, která díky vám v celém sále panovala. Celá show vygradovala vystoupením kapely **NOW VACANCY** a vyhlášením vítězky letošního ročníku soutěže. Bára Bjelková si 8. 7. zazpívá na akci Vánoce naruby, kterou pořádá

JAM & BAZAR

Tak ji přijďte podpořit!

Ještě jednou díky všem!!!

JP